

N-test probléma

1. Feladat.

Készítsünk egy `N_test` nevű (Matlab) függvényt, amivel meghatározható Naprendszerünk bolygóinak (és a Holdnak) a mozgása az *n*-test probléma mozgásegyenleteinek numerikus integrálásával. A kezdeti értékek ($T_0 = 0$ -ra) a `planets.txt` állományban találhatók. A kapott, $[T_0, T_0 + e * 365, 25]$ időintervallumra vonatkozó eredményeket mentjük ki egy állományba. Ekliptikai baricentrikus derékszögű koordinátákat használunk. A numerikus integrálást beépített integrátorral végezzük (pl. `ode45`).

Az égitestek kódja a bemeneti állományban:

10 – Nap;

199 – Merkúr;

299 – Vénusz;

301 – Hold;

399 – Föld;

499 – Mars;

599 – Jupiter;

699 – Szaturnusz;

799 – Uránusz;

899 – Neptunusz;

999 – Pluto.

Bemenet:

e — évek száma;

kn — bolygók kódjainak tömbje;

all_nev — az eredményeket tartalmazó állomány neve.

Eredmények:

T — az integrálási időpontok sorozatát tartalmazó tömb;

X — a kiválasztott bolygók koordinátáit és sebességkomponenseit tartalmazó tömb.

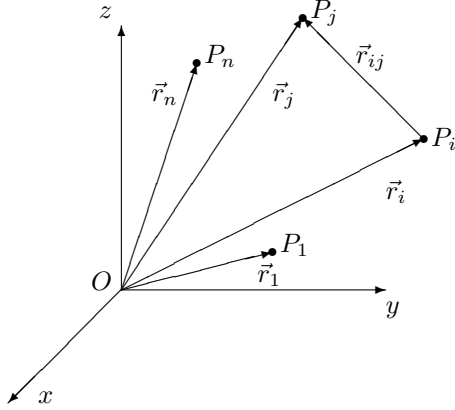
2. Feladat.

Készítsünk egy `Rajzolo` nevű (Matlab) függvényt, amivel kirajzolható az előbbi függvénnyel kiszámolt időintervallumra a bolygók Nap körüli mozgása (az ekliptika síkjára vetítve).

Az n -test probléma mozgásegyenletei

Az égi mechanika alapfeladata általánosan mint az n -test *probléma* fogalmazható meg a következőképpen:

Határozzuk meg az n számú ($n \geq 2, n \in \mathbb{N}$) pontszerű test mozgását, ha rájuk csak a Newton-féle kölcsönös gravitációs vonzóerők hatnak.

1. ábra. Az n -test probléma

Jelölje az n -test problémában a tömegpontokat P_1, P_2, \dots, P_n , tömegüket m_1, m_2, \dots, m_n . Legyen P_i helyvektora egy $Oxyz$ inerciarendszerben \vec{r}_i , derékszögű koordinátái (x_i, y_i, z_i) , $i \in \{1, 2, \dots, n\}$ (1. ábra). A P_i tömegpontra a P_j ($j \neq i, i, j \in \{1, 2, \dots, n\}$) által kifejtett gravitációs vonzóerő a Newton-féle általános tömegvonzási törvény alapján

$$\vec{F}_{ij} = G \frac{m_i m_j}{r_{ij}^2} \frac{\vec{r}_{ij}}{r_{ij}}, \quad (1)$$

ahol $G = 6,674 \cdot 10^{-11} \text{ m}^3 \text{kg}^{-1} \text{s}^{-2}$ a Newton-féle gravitációs állandó¹,

$$\vec{r}_{ij} = \vec{r}_j - \vec{r}_i, \quad (2)$$

$$r_{ij} = \|\vec{r}_{ij}\| = \sqrt{(x_j - x_i)^2 + (y_j - y_i)^2 + (z_j - z_i)^2}, \quad (3)$$

és az erő irányát a P_i -ből a P_j -be mutató $\frac{\vec{r}_{ij}}{r_{ij}}$ egységvektor adja. Az égi mechanikában a Nemzetközi mértékrendszerben (SI) használt (kg, m, s) egységek helyett sajátos egységeket használnak, amelyek a következők: tömeg egysége a *Nap tömege*, hosszúság egység a *csillagászati egység*, idő egység pedig a *középnap*. Ebben a mértékrendszerben a tömegvonzási törvényben szereplő gravitációs állandót hagyományosan k^2 -tel jelöljük,

ahol a k Gauss-féle gravitációs állandó értéke:

$$k = 0,017\,202\,098\,95.$$

Így a tömegvonzási erő kifejezésére az

$$\vec{F}_{ij} = k^2 \frac{m_i m_j}{r_{ij}^2} \frac{\vec{r}_{ij}}{r_{ij}}, \quad j \neq i, \quad i, j \in \{1, 2, \dots, n\} \quad (4)$$

kifejezéseket használjuk.

A P_i -re ható \vec{F}_i erő az \vec{F}_{ij} -k összegzésével adódik:

$$\vec{F}_i = k^2 \sum_{\substack{j=1, n \\ j \neq i}} \frac{m_i m_j}{r_{ij}^2} \frac{\vec{r}_{ij}}{r_{ij}}, \quad i = 1, 2, \dots, n.$$

Az erőknek a derékszögű koordináta-rendszer tengelyeire eső vetületei:

$$F_{ix} = k^2 \sum_{\substack{j=1, n \\ j \neq i}} m_i m_j \frac{x_j - x_i}{r_{ij}^3}, \quad F_{iy} = k^2 \sum_{\substack{j=1, n \\ j \neq i}} m_i m_j \frac{y_j - y_i}{r_{ij}^3}, \quad F_{iz} = k^2 \sum_{\substack{j=1, n \\ j \neq i}} m_i m_j \frac{z_j - z_i}{r_{ij}^3}.$$

¹A Seattle-i Washington Egyetem kutatói 2000-ben torziós ingával végzett nagypontosságú mérései szerint

$$G = (6,674\,215 \pm 0,000\,092) \times 10^{-11} \text{ m}^3 \text{kg}^{-1} \text{s}^{-2}.$$

Az n -test probléma Newton-féle mozgásegyenletei így

$$m_i \ddot{\vec{r}}_i = k^2 \sum_{\substack{j=1,n \\ j \neq i}} \frac{m_i m_j}{r_{ij}^3} \vec{r}_{ij}, \quad i = 1, 2, \dots, n, \quad (5)$$

alakban írhatók, ahol az $\ddot{\vec{r}}_i$ gyorsulások az idő függvényeként változó $\vec{r}_i : [t_0, t_v] \rightarrow \mathbb{R}^3$ helyzetvektorok t idő szerinti másodrendű deriváltjai. A (5) közönséges másodrendű differenciálegyenletek az

$$\vec{r}_i(t_0) = \vec{r}_{i0}, \quad \dot{\vec{r}}_i(t_0) = \dot{\vec{r}}_{i0}, \quad i = 1, 2, \dots, n, \quad (6)$$

kezdeti feltételekkel egy kezdetiérték-feladatot alkotnak, amely megoldásai az

$$\vec{r}_{ij} = \vec{0}, \quad i, j = 1, 2, \dots, n, \quad i \neq j$$

ütközéseken kívül egyértelműen meghatározottak.

1. Megjegyzés. Az égi mechanikában szokásos

$$V = -\frac{k^2}{2} \sum_{\substack{i,j=1,n \\ j \neq i}} \frac{m_i m_j}{r_{ij}} = -k^2 \sum_{1 \leq i < j \leq n} \frac{m_i m_j}{r_{ij}} \quad (7)$$

potenciális energiát bevezetve az n -test probléma (5) mozgásegyenletei az

$$m_i \ddot{\vec{r}}_i = -\text{grad}_i V, \quad i = 1, 2, \dots, n,$$

alakban írhatók, amely egyenletek komponensekben az

$$m_i \ddot{x}_i = -\frac{\partial V}{\partial x_i}, \quad m_i \ddot{y}_i = -\frac{\partial V}{\partial y_i}, \quad m_i \ddot{z}_i = -\frac{\partial V}{\partial z_i}, \quad i = 1, 2, \dots, n, \quad (8)$$

egyenletekkel ekvivalensek.

Bizonyítás. Például az x koordináta esetén, ha $l \in \{1, 2, \dots, n\}$:

$$\begin{aligned} -\frac{\partial V}{\partial x_l} &= \frac{\partial}{\partial x_l} \left(\frac{k^2}{2} \sum_{\substack{j=1,n \\ j \neq l}} \frac{m_l m_j}{r_{lj}} \right) + \frac{\partial}{\partial x_l} \left(\frac{k^2}{2} \sum_{\substack{i=1,n \\ i \neq l}} \frac{m_i m_l}{r_{il}} \right) = \\ &= \frac{k^2}{2} \left(\sum_{\substack{j=1,n \\ j \neq l}} m_l m_j \frac{x_j - x_l}{r_{lj}^3} + \sum_{\substack{i=1,n \\ i \neq l}} m_i m_l \frac{x_i - x_l}{r_{il}^3} \right) = k^2 \sum_{\substack{i=1,n \\ i \neq l}} m_l m_i \frac{x_i - x_l}{r_{li}^3} = F_{lx}, \end{aligned}$$

ami éppen a P_l -re ható erő x komponense. Az összegek deriválásánál azt tartottuk szem előtt, hogy csak azon tagok deriváltja nem zérus, amelyekben megjelenik x_l , $l = i$ vagy $l = j$ esetén.

Az n -test problémát leíró (8) egyenletek $3n$ számú közönséges másodrendű differenciálegyenletet jelentenek a meghatározandó $x_i(t)$, $y_i(t)$, $z_i(t)$, $i = 1, 2, \dots, n$, függvények számára, ahol a független változó a t idő, amelyre $0 \leq t_0 \leq t \leq t_v \leq \infty$. Így a (8) differenciálegyenlet-rendszer rendje $6n$.